

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարեկան 6 ռուբլի.
Առանձին համարները 5 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են միջինայն խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция „Мелкъ“.
Կամ Tiflis, Redaction „Mscbak“.
Տ է Լ Է Ֆ Օ Ն 257.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն).

Գաղտնաբարութիւնն ընդունւում է ամեն լեզուով.

Գաղտնաբարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ.
Տ է Լ Է Ֆ Օ Ն 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ՆԻԿՈՂԱՅՈՍ ԶՈՒՐԱԲԵԱՆ ՄԻՐԶՈՅԵԱՆԻ

Մարմինը Արարթունասի Թիֆլիս քաղաքում, խնդրում են բարեկամներին և ծանօթներին չորս քանի հանգուցեալի հոգեհանգստին, ուրախ օր, ամիս 16-ին, երեկոյան ժամը 7-ին, օրը տեղի կունենայ Մոզնիս. Գեորգ եկեղեցու բակում գտնվող քանդակարանում և ապա յուրաքանչիւր ժամանակ, շաբաթ օր, յուլիսի 17-ին, առաւօտեան 10 ժամին, Մոզնիս եկեղեցին և այնտեղից Վերայի հայոց գերեզմանատունը: 1—2

ԹԻՖԼԻՍԻ ՔԱՂԱՔԱՍԻՆ ԿՐԵՒԻՏԱՍԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ՎԱՐՁՈՒԹԻՒՆԸ

Պատիւ ունի ծանուցանել ընդհանուրի գիտութեանը, որ վարչութեան հանգուցեալ զիրեկտոր

ՆԻԿՈՂԱՅՈՍ ԶՈՒՐԱԲԵԱՆ ՄԻՐԶՈՅԵԱՆԻ

Հոգեհանգիստը, որ նշանակված էր ուրախ, յուլիսի 16-ին Մոզնիս. Գեորգ եկեղեցում, տեղի կունենայ նոյն օրը, բայց ոչ թէ եկեղեցում, այլ յիշեալ եկեղեցուն կից գտնվող քանդակարանում, որտեղ հանգուցեալ մարմինը և ոչ թէ 7 ժամին, այլ երեկոյան 8 ժամին: Յուրաքանչիւր ժամանակ, շաբաթ օր, յուլիսի 17-ին, առաւօտեան 10 ժամին, Վերայի գերեզմանատունը: 1—3

ԲՈՎԱՆԳԱԿՈՒԹԻՒՆ

Կոնֆէրէնցիայի փակումը.—Ներքին Տեսութիւն. Մամուլ. Նամակ Պետադպրոցից. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Նամակ Կերամիկայից. Նամակ Պարսկաստանից. Արտաքին լուրեր.—ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ.—ՀՆՈՒԱՅԻՐՆԵՐ.—ԲՕՐՍԱ.—ՅԱՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Վարձակաւոր:

ԿՈՆԲԵՐԵՆՏԻԱՍԻ ՓԱԿՈՒՄԸ

Վերջացան Հաագայի կոնֆերէնցիայի պարապմունքները, որոնք տեւեցին երկու ամիսից աւելի: Բնականաբար հարց է ծագում, թէ ո՞րքան արդիւնաւէտ էին այդ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՎԱՐԺԱՊԵՏԸ

(Կլէմէնս Իւնո'շայից *)

Շուտով դրանից յետոյ ար. Հոգու հիւանդանոցը բերեցին մի բարձրահասակ, հալ ու մաշեցած մարդ, որ հագին ունէր հին, բայց շատ մաքուր սև զգեստ: Վարձակաւոր էր դա:

Հիւանդանոց տարան նրան տան կառավարիչը և բակապանը, իսկ այդ պատահեց այսպէս: Բակապանը նկատեց, որ ֆրանսիացին արդէն երեք օր է ինչ ցոյց չի տալիս կեանքի ոչ մի նշան, այլ եւ թաղաք չէ դնում, ճնճուկներին համար հաց չէ բերում, նոյն իսկ ջուր չէ պահանջում: Իր դիտածը բակապանը յայտնեց տան կառավարչին, որ, վճելով գործը հիմբից ուսումնասիրել, գնաց վարձակաւորի բնակարանը և համոզվեց, որ նա ոչ միայն ոյժ չունի ջուր պահանջելու, այլ չէ կարող նոյն իսկ պատասխանել ամենապարզ հարցերի: Խեղճը ձեռքը դարձած և աչքերը ապուշ կերպով աւելին յառնած, պառկած էր մոտակորոյն, մոռացած ամեն ինչ աշխարհում... Զակատը վառվում էր, չունչը կրճատ էր, արագ և անհասարակ...

Տան կառավարիչը կառք կանչել տուեց, պահապանի օգնութեամբ հագցրեց հիւանդի շորերը և տարաւ նրան հիւանդանոց: Արդեօք ինչու

*) Տես № 129.

պարապմունքները և ո՞ր աստիճան նրանք արդարացին այն յոյսերը, որ զբոված էին կոնֆերէնցիայի վրա: Այդ հարցին հանգամանօրէն և ճիշդ պատասխան տալու համար անհրաժեշտ է, որ հրատարակված լինեն կոնֆերէնցիայի բազմաթիւ յանձնաժողովների կատարած գործերը: Դա ապագայի գործ է: Բայց և այնպէս նրա ընդհանուր բնաւորութիւնը կարելի է որոշել մի քանի գծերով:

Կոնֆերէնցիան արդիւնաւէտ և բաւարար կերպով գործեց այն կէտերում, որոնք առաջ էլ ընկած էին և մշակութեան նիւթ էին եղել միջազգային ժողովներում: Այն բոլորը, ինչ որ վերաբերում էր պատերազմի ժամանակ տեղի ունեցող քննարկումներին, կարեկցութեան զղացմունքից զրկված, թէ ցանկանալով ազատվել մի մարդուց, որ, եթէ մեռնէր, փող չէր թողնելու իւրան թողելու համար, կարեւորութիւն չը կայ կանգ առնել այդ հարցի վրա. բաւական է ասել, որ խեղճ ուսուցիչը՝ հիւանդանոցի ընդհանուր սենեակում, չը նայելով բժշկի բոլոր հոգսերին ու ջանքերին, հոգին աւանդեց Աստուծոյ, չնայելու կատարեալ սպառման կենսական ոյժերի, որ անկարելի էր յետ բերել ոչ մի կերպով:

Սա տեսայ նրան ու փայտէ դադարում: Նա պառկած էր անշարժ, ձիգ մեկնված, իր անմահ սև զգեստը հագին, ձեռքերը խաչած կրծքին և ճակատը հարաւորէին բարձրացրած, ինչպէս և կենդանութեան ժամանակ: Նրա վեճ և խոժոռ դէմքը, դրոշմված մահուան կնիքով, զարմանալի աղբիւր արտայայտութիւն ունէր: Սա չէր կարողանում հեռացնել աչքերս նրանից:

Արդէն դիտալով մոտեցել էր մատուռին, արդէն ուզում էին ամբարջնել դադարի կապալիչը, որ յանկարծ վազէված մոտեցաւ ինչ որ մի մարդ, չնչասպառ, յոգնած...

—Մի փակէ, ինչո՞ք,—ասեց նա պահապաններին.—թողէ վերջին անգամ տեսնեմ նրա երեսը:

Արդեօք չեղան: Նա կռացաւ մեռելի վրա, համբուրեց սառը ճակատը և հառաչեց:

Տխուր յուրաքանչիւրութիւնը չարժեքէ: Սա ոչ այդ փորձի մարդը կազմում էինք մարդը յուրաքանչիւրութեամբ: Մենք լուռ յուրաքանչիւրութեամբ հանգուցեալին մինչև գերեզմանատուն և կանգնած մնալիս գերեզմանի մօտ, մինչև որ գերեզմանափորը բոլորովին լցրեց փոսը հողով և

նեքը թէ թէ աշխարհում և զոհերի պաշտպանութեան հարցին, դաւաժողականների կողմից համակրութիւն: Նոյնպէս համակրութիւն դառն և պատերազմներից խուսափելու առաջարկութիւնները, որոնցից զիստաւորն էր միջոցը դատարաններին հաստատելը: Իսկ հիմնական այն հարցը, թէ պէտք է արգելք դրվի պետութիւնների անընդհատ վնասն, նկատեց իրեւ անգործնական և առաջ միայն անիրագործելի մի քանի կողմեր, որ կարելի է միայն ապագայում իրագործել:

Պետութիւնների համագումար այդ ժողովը ապացուցեց, որ իրեւական ցանկութիւնները իրագործելու համար դեռ բաւականաչափ յարմար հող չը կայ ներկայ միջազգային կեանքի մէջ, որ պետութիւններից շատերը ամենեւին գոհ չեն ներկայ բազմաթիւ վիճակից և մտադիր չեն իւրանց ժողովրդի և երկրի կենսական հարցերի վճիռը յանձնել ուրիշ պետութիւններին, իրեւ դատաւարներին: Այդ պատճառով կոնֆերէնցիայի անդամները ամենեւին պարտաւորեցուցին չեն դարձրել նոյն իսկ միջոցը դատարաններին զիմեք, այլ միայն ցանկաւ իր և այն էլ փոքր և երկրորդական հարցերի վերաբերութեամբ:

Սակայն կոնֆերէնցիան ունեցաւ մի նշանաւոր հետեւնք, այն է, որ նա մեծ քաղաքացիութիւն և հեղինակութիւն տուեց միջազգային համերաշխութեան և միջազգային դաշնակցութիւնների խնդիրներին մշակութեան և այն, ինչ որ մինչև այժմ միայն դիտական ամբիօններին և մասնազէտ պրօֆեսորների հետաքրքրութեան նիւթ էր, ստացաւ գործնական նշանակութիւն և ձգտում է ազդել միջազգային յարաբերութիւնների վրա: Արդէն մի քանի հաստատութիւններ ձրադրել են աւելի մանրամասն կերպով զբաղվել այն հարցերով, որոնք արժարժվել էին Հաագայի կոնֆերէնցիայում և նրանցից մէկը, այն է Բերնի խաղաղութեան կոնգրէսի բերօն, նշանակել է առաջիկայ օգոստոսի 2-ին Նորվեգիայի Նորիտանիա քաղաքում միջազգային ժողով, որ թւում իններորդն է, ընկնելու մի քանի խնդիրներ, որոնց

յետոյ վերադարձանք քաղաք:

—Ի՞նչ ճանաչում էիք նրան,—հարցրեց փոքրիկ մարդը:

—Մի քիչ,—պատասխանեցին ես:

—Իսկ ես նրան լաւ էի ճանաչում, մեծ հոգի էր, պարոն, մեծ հոգի:

—Մի՞թէ:

—Խօսքս յետ չեմ վերցնի, չէ, չեմ վերցնի: Մեծ հոգի:

Սա հետաքրքրութեամբ նայեց իւրեկցիւն: Նա թարթեց կարմիր կոպերը և ինձ թւաց, թէ նրա այտերի վրայով—գունատ, լիակամ, զեղել կեանքի հետքեր կողմ այտերի վրայով—զրոյվեցին արցունքի երկու կաթիլներ:

—Պատմեցէք նրա մասին, ինչո՞ք ես:

—Պարոն, պատասխանեց նա, ժամանակաթանգ է և ինչու պատմեմ, քանի որ խեղճ Ալբերտը չի վեր կենայ տեղից այլ եւս: Ժամանակս թանգ է, շատ թանգ, աւելորդեց նա սաստիկ ընդգծելով վերջին խօսքերը:

—Ո՞ր էր շտապում:

—Ինձ սպասում են...

—Չէ՞ք ուզում մտնել,—առաջարկեցին ես, ցոյց տալով ցուցամակի վրա քաշած դարձիկի մեծ գաւաթը:

—Հը... մի րօպէով կարելի է, ոչինչ, ընկերներս կը սպասեն: Վարելի է մանել, պէտք է մտնել. ցուրտը այսօր ասպատում է մարդուն մարմինը, այնպէս չէ:

Մտանք:

—Ի՞նչ կը խմէք, դարձե՞ր:

—Բլո... Եթէ ինձ հարցնէք, ես կ'օնեակը կը գերադասեմ: Քիչ չափով նա զուլն է ցաւաց

թւում են միջոցը դատարանների կազմակերպութիւնը և Հաագայի կոնֆերէնցիայի կայացրած որոշումները:

Այդպիսով Հաագայի կոնֆերէնցիան, թէև գործնական հետեւներն ընդ տրւեց ընթացիկ քաղաքական կնճառոտ հարցերը լուծելու գործում, բայց նա մեծապէս նպաստեց միջազգային յարաբերութիւնների և դաշնակցութիւնների խնդիրների ընկալման և մշակութեան:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍՈՒՆ

Մինչդեռ խաղաղութեան կոնֆերէնցիան Հաագայում աշխատում է գտնել միջազգային համաձայնութեան այնպիսի կէտեր, որոնք կարող կը լինէին հանել մարդկութիւնը եղբայրակցութեան ճանապարհի վրա և վերացնել ամենատգեղը և ամենավիրաւօրականը մարդկային արատների մէջ, այն է՝ դաշլի բարոյականութիւնը, կեանքը առաջ է տանում իր սովորական հոսանքները, որոնք կարծես, շտապում են օր առաջ ծաղրել այդ մարդասիրական փորձերը: Շտապով պատերազմական նաւեր են պատրաստվում, եղում-դում անունով սարսափելի գնդակներ արձակող միտրալեթներ են ուղարկվում և մի և նոյն ժամանակ հասարակական կարծիքը դանդաղ շփոխառական կրակող բազմակնցութիւններով պատրաստվում է նուիրագործելու մի վերին աստիճանի անարդար, անհաւատար պատերազմ: Այդպիսի պատկեր է ներկայացնում այժմ եւրօպական ամենաքաղաքակրթված, ամենաքաղաքաւոր երկրը, մի երկիր, որ ամենայն իրաւունքով պարծնում է աշխարհի առաջ իր ազատութեամբ, իր գեղեցիկ հիմնարկութիւններով: Դա Անգլիան է, որ իր վիթխարի ոյժը այժմ ուղղել է հարաւային Աֆրիկայի մի թոյլ ու փոքրիկ հանրապետութեան, Տրանսվալի դէմ, մի բուռն քաջարի մարդկանց դէմ, որոնք միմիայն մի ջրով ցանկութիւն ունեն—լինել անկախ: Մեծի, ուժեղի իրաւունքն է արհամարհել թոյլի ամենանուիրական զգացմունքները, մի բան, որ պատերազմն է սրբագործել աշխարհում և որի դէմ Ռուսաստանի երիտասարդ Վեհապետը խաղաղասիրական ժողով է հրապարակ Հաագայում: Անգլիան իր արտաքին քաղաքականութեան մէջ միշտ հե-

նում, բայց մեծ չափով շատ ընտիր բան է, շատ...

Նա մի քանի անգամ կոնծեց մեծ չափերով, չուղեց ոչինչ ուտել, ծխեց մի վատ սիգար և յայտնեց, որ բոլորովին կուշտ է...

—Խեղճ Ալբերտ, խեղճ, արտասանեց նա հառաչելով.—նա ոչինչ չէր խմում բացի ջրից... և գուցէ հէնց այդ եղաւ նրա մահվան պատճառը...

Սա հասկացաւ, որ հանգուցեալի մասին է խօսում:

—Նա ձեռ հայրենակիցն էր, ասեցին ես, փրանսիացի էր:

—Համարեա... մենք եկանք Վարչալա գործ փնտրելու: Նա ուսուցիչ էր, ուսուցչապետ, դաս էր տալիս քերականութիւն և երաժշտութիւն, իսկ ես այդգործ էի: Նա առաջ եկաւ, ես՝ յետոյ: Նա յետ մի ցցել մի քիչ փող էս, երբեք ոչինչ չեմ ունեցել: Նա աղայի պէս էր ապրում, իսկ ես, ես... տաքացայ կ'օնեակի վրա: Բլո... Ի դէպ ասած հիւանդի խմիչք է կ'օնեակը... այստեղի կլիմայում անփոխարինելի... Քանի բանի անգամ զրոյաւումս զրօջ չէ եղել... գնացել եմ ուղղութիւն Ալբերտի մօտ և նա ինձ օգնել է բարոյապէս և նիւթապէս: Բարոյապէս՝ նա ասում էր ինձ միշտ, թէ ես սրիկայ եմ, վատ եմ, օղիի տակաւ եմ, անտանկ տոպրակ եմ, զարչելի դատարկապարտ, թէ ես ոչ ամօթ ունեմ, ոչ խիղճ, նիւթապէս՝ տալիս էր ինձ իր շորերը, փոխնորդը, փող... Սա խոստանում էի ուղղել, խոստանում էի աշխատանք փնտրել, խմել թողնել... Բայց այստեղի կլիման ցուրտ է, չափազանց ցուրտ... Սա նորից կրկնում էր

տեղի է ունեցի այդ իրաւունքին, դաշին բարոյականութեան, որի հիմնական գաղափարն է՝ «դու մեղաւոր ես նրանով, որ ես քեզ ուտել եմ ուզում»։ Տրանսլատի մեղքն էլ հենց սա է։ Բայց եթէ անգլիական արտաքին քաղաքականութիւնը այդպիսի կուռք է պաշտում, երկրի մէջ կան տարրեր, որոնք դիտեն թէ ինչ հրէշ է այդ կուռքը և աղիւս, միասնաբար բողոքեն եւ բարձրացնեն նրա դէմ։ ՐԵՍԿԻԱ ՅԵՃ,» լրագրի թղթակիցը նկարագրում է այն մեծ միտինգը, որ կայացաւ յունիսի 27-ին այդ նուաճողական քաղաքականութեան դէմ։

Միտինգը կազմուց էր Անգլիայի, Իրլանդիայի և Եոտլանդիայի երիտասարդ դէմոկրատիան և այս երեք երկրների ներկայացուցիչներն էին պարլամենտի մի քանի անդամներ։ Միտինգից երկու երեք օր առաջ կազմակերպող յանձնաժողովը հրատարակեց «Կոչ դէպի Լօնդօնի ազգաբնակչութիւնը», որի մէջ, ի միջի այլոց, ասված էր. «Բողոքականութիւնները շինող-միտինգը Զօդք Զմեքընէն մի դաւաճանական փորձ արած գցել մեր երկրը պատերազմի մէջ ընդդէմ հարաւային Աֆրիկայի հանրապետութեան, թէև վերջինս իսկի չէ խանգարում անգլիական շահերը և օրինաւոր գրաւումներին չէ դիմադրում։ Այն ամենը, ինչ խնդրում են բռնիքները, այն է, որ նրանց հանգիստ թողնեն։ Միտինգի անդամները պաշտօնապէս քաղաքականութիւնը Մեծ Բրիտանիայի շահերի համար չէ, այլ անխնայ արկածախնդիրների մի խմբի համար, որ ձեռք է գցել Տրանսլատի հարուստ ոսկեհանքերը։ Որպէս զի լաւ շահագործեն սպիտակամորթներին և սևամորթներին, բոլորակալները խմբին հարկաւոր է տալալի բռնիքների կառավարութիւնը և Տրանսլատը յափշտակել ամբողջովին։

Այդ գեղեցիկ բողոքը ժողովրդականացնելու և կառավարութեան ականջին հասցնելու համար էր գումարված յունիսի 27-ի վիթխարի միտինգը, և նա կայացաւ, չը նայած ուստիկ շքերէն։ Դա մի լաւ ապացոյց էր, որ Անգլիայի աշխատաւոր դասը հակառակ է այն անարդար պատերազմին, որ ամեն քույր պատրաստ է ընդվզել՝ հարստահարող կապիտալիստների դժբախտները լցնելու համար։ Թղթակիցը ծանօթացնում է մեզ և մի այլ բողոքի հետ, որի հեղինակն է տաղանդաւոր կին գրող Օլիվ Երայնէր։ Նա իր հրատարակած մի գրքովի մէջ նախ և առաջ ցոյց է տալիս, թէ ինչպիսի մարդկանց դէմ պիտի կռւեն անգլիացիները։

Բռնիքները—ասում է Երայնէր—քաջ են, ազատաւոր և անկախ նրանց երակներում հասնում է քաջարի ծողապետների արիւնը։ Ով բռնիքների ազատութեան դէմ փորձ կանէ, նա կը տեսնէ նրանց ձուլածոյ պողպատի նման ամուրի։ Բռնիքները երբեք չեն ժողովում բարեկամութիւնը և երկար յիշում են իրանց հասցած վիրաւորանքը։

Այնուհետև հեղինակը հարց է տալիս, թէ Անգլիան արդեօք օգուտ կը ստանայ այդ պատերազմից, և տալիս է բացասական պատասխան։

Ինչ էլ լինի պատերազմի ելքը, կորուստ կունենայ Անգլիան։ Ոչինչ չի վատաւորի և անգլիական իրաւորը։ Պատերազմը նրան դափնիներ չի տալ։ Արեւոյ աշխարհի համակարգը։

Նոյն պատմութիւնը... Արեւոյ նորից օպնում էր ինձ, իսկ ես... Նորից վարվում էի իբրև խոզի վարչապետ ինձ ճանաչում էին արդէն, այստեղ ես չէի կարող գործ գտնել։ Գնացի դաւաճաններ և տեղ գտայ մի կարծածատրոյ մեծ պարտեզում։ Այնտեղ ես մնացի մի քանի տարի, առանց տեսնելու Արեւոյին...

Նա նորից պարպեց կօնակի թասը և շարունակեց զոդողուն ձայնով։

—Մի քանի տարի անցած ես պաշտօն գտայ ուրիշ տեղում, պակկիցի... չառ լաւ էի զգում ինձ, մինչև անգամ խմել թողնել... բայց սիրտս տխուր էր... Նա անդադար թափառում էր գաւառներում մէկ այստեղ, մէկ այնտեղ, և վերջապէս վերադարձաւ Վարչապետի տուն, որովհետև ճանապարհածախս չուէի... և, ինչ ասել կուզի, սրիկայի կերպարանը ունէի։ Բաճկոնս ալանդակ էր, գլխարկս սարսափելի, իսկ կոշիկներս... կոշիկ գրեթէ չը կար հագնել... Նա սկսեցի փնտրել Արեւոյին, գնացի հին բընակարանը, այնտեղ չը կար։ Տարբերեցի սրան, նրան, գիտեմ արդեօք որտեղ է ապրում Արեւոյ, չը գիտէին։ Վերջապէս, գտայ նրան... Նա ապրում էր Սոլէջ փողոցում։ Խեղճ Արեւոյ։ Սատիկի նիհարացել էր և գունատվել։ Առաջվան բնուկարանի տեղ նա վաճճել էր միայն մի սենեակի, վերնատանը։ Կարանիքի տեղ ունէր միայն մի երկաթէ մահճակալ և մի սեղան... նա նստած էր այդ սեղանի մօտ և ըողի ու հաց էր ուտում... Խեղճ Արեւոյ։ Երբ նա տեսաւ ինձ աղքատացած ու զոգզված, նա չասեց ինձ, թէ ես սրիկայ եմ, այլ միայն դադարեց ուտելուց և սուսեց ինձ իր հացն ու ք. չըլը, որ

նրան կը լինեն բռնիքների կողմը, այդ երկուստեքը հողագործների կողմը, որոնք թողել են արօրը, որ պաշտպանեն հայրենիքը, այդ ծեծերի կողմը, որոնք հրացան են վերցրել թանգազին ազատութիւնը պահպանելու համար, այդ կանանց կողմը, որոնք սպանված կամաւորների աչքերն են փակում և չընչում են նրանց ականջին... Բոլոր մեռած ազատութեան և մայրերի հողի համար։ Այ, այսպիսի թշնամու վրա տարած յաղթութիւնը դափնիներ չէ բերում... Կան, սակայն, այնպիսիները, որոնք կարծում են թէ իրանք զբաղաւոր են։ Կոշիկների ետևում մենք ճանաչում ենք նրանց կերպարանները։ Մենք ըստում ենք բանկային տոմսերի շրջանը և ձեռքից ձեռք անցնող ոսկու ձայնը։ Օ՛հ, այդ ձայնը հարաւային Աֆրիկայում լաւ յայտնի է։

Ինչ ուզում են՝ թող ասեն, աշխարհի մէջ միակ տեղականը, միակ անմահը—մարդկայնութիւնն է։ Եւ այդ վե՛հ ու յափտեղական սկզբունքը տեսնելուց վերին աստիճանի վերաւորական կը լինի, եթէ անգլիական ազգի պէս մի լուսաւոր, ազատ ազգի կառավարութիւնը ունենալ համարողների համար դո՛ւ բերէ իրանց հայրենիքը պաշտպանելու նպատակով քրտինք և արիւն թափող մարդկանց, որոնք թէև թող են, թէև չեն կարող ծովերի հարուստ թաղուհու զինադրել, բայց ուժեղ են նրանով, որ պատրաստ են մեռնել իրանց հողի վրա, պաշտպան իրանց ազատութեան...

ՆԱՄԱԿ ՊԵՏԱՅԻՆՈՐԴԱՅԻՑ

Յուլիսի 11-ին

Այստեղի ինտելիգենցիան այժմ լրջօրէն զբաղված է մի շատ համակրելի գործով—կազմակերպել «Պետտիգորսկի Կովկասեան լեռնային ընկերութիւն» և հիմնել քաղաքում գրական, դիտական և դեղատնտեսական ինստիտուտ։

Ամսիս 9-ին, ուրբաթ օրը, Նիկոլայեւիկի հանրային ջրերի դալմիներից մէկուս կայացաւ հիմնադիր անդամների երկրորդ ժողովը, որը մասնաւորապէս ընտրեց ինքնակազմ առաջին ժողովում ընտրված յատուկ յանձնաժողովի կազմած ազգայն ընկերութեան կանոնադրութիւնը։ Ներկայ էին մօտ 25 անձինք, որոնցից 6-ը կանանց սեռից էին։ Վերաբանութիւնները շատ հետաքրքրական էին։ Ներկար ու քաղմակողմանի վերաբանութիւններից յետոյ, ժողովը եկաւ ընդհանրապէս հետևեցին ինքնակազմութեան վերջին չեղել ընկերութիւնը նպատակ ունի Կովկասեան սարերի, բլուրների, դաշտերի, մասամբ և ծովերի ու լճերի գիտական հետազոտութիւնը և մի և նոյն ժամանակ Կովկասի լեռնային, թէ դաշտային գանազան աղաքանակութիւնների կենտրոն ու կենցաղավարութեան ուսումնասիրութիւնը։ Մեր երկրի ուսումնասիրութեան գործը հիմնաւոր կերպով կազմակերպելու համար ընկերութիւնը որոշել է քալ առ քալ ձեռնարկել դիւրացրած այնպիսի պայմաններ, որպէս զի թէ Վուսաստանի և թէ արտասահմանի գիտնականները ուրախութեամբ այցելեն Կովկաս գիտական նպատակով։ Ժամանակ առ ժամանակ ընկերութիւնը ձեռնարկելու է ընդհան

րաժողովը քալելու պէս։ Եւ նոյն նպատակ ինձ տխուր-տխուր աչքերով և արտասանեց, —«Վիկտոր, ինձ մնացել է միայն երկու ձեռք չըր և շատ ընչ փող, դեռ բան ունեմ կրեւելու քեզ հետ, բայց այս վերջին անգամն է, յետոյ այլ ես ոչինչ չեմ կարողանայ անել քեզ համար։ Նա պատուիրեց ինձ պառկել մահճակալի վրա հանգստանալու, իսկ ինքը սկսեց պատմել ինձ իր մասին կցկտուր, հարևանքօրէն...

«Մրցումն, դասերի թիւը գնալով քչանում է, տեղից վերկացող օրերը երաժշտութիւն և ֆրանսերէն է սովորեցնում, դասերի գինը հողի հետ հաւասարվել է։ Արեւոյ ստիպված էր փնտրել բնակարան աւելի ու աւելի նեղ, աւելի ու աւելի էժան, ծախել կարասիքը, և օրէց օր նրա գրութիւնը վատթարանում էր։ Զայնք էր նա երկու օրու մէջ, յետոյ երեք օր մի անգամ, չարաթիւ մի անգամ, ցամաք հացով էր սնվում... բայց խնդրել, զուրկ ծռել սովոր չէր, մարդկանց առաջ միշտ աշխատում էր ցոյց տալ, թէ ոչինչ կարոտութիւն չուէի, թէ ամեն ինչ բաւականաչափ ունի—հպարտ էր։ Միայն ես գիտէի ճշմարտութիւնը... միայն ես...

Փորձել մարդը հաւաքեց և նորից դատարկեց թասը։ Գունատ և կախված այտերը կարմրեցին, աչքերում փայլատակեցին կայծեր... Նա բաւանջող խիստ սեղանի...

—Պարոն, շարունակեց նա, ես ասեցի ինքս ինձ,—այժմ հերթը իմն է... Արեւոյ կը տեսնի, որ ես սրիկայ չեմ... Վիկտորը չի թողնի սովամահ լինել իր բարեկամին ու բարեբարին... Վիկտորը անշուշտ մի բան կանի...

—Եւ ինչ արեցի, հարցրել ես։

Նուր է կոկորսիաներ։ Ժողովներում պիտի կարգաւորեն զիտական դատախազութիւններ և ճանապարհորդների զեկուցումներ։ Ընկերութեան տպագրական հրատարակութիւնները մատչելի դնելով, երբեմն և ձրաբար ուղարկելու են անդամներին, վերջինները ընկերութիւնից ստանալու են առանձին նշան (ЗНАК), որպէս զի ճանապարհորդութիւնների ժամանակ ոչ որ նրանց արգելք չը լինի հետազոտութիւններ անելու։ Բացի դրանից ընկերութիւնը պիտի աշխատի, որ ամեն մի քաղաքում թէ դիւղում կառավարութիւնը օգնէ ճանապարհորդներին։ Ընկերութիւնը մշտական յարաբերութիւն պիտի ունենայ ուրիշ երկրների քաղաքական ու աշխարհագրական հիմնարկութիւնների հետ։

Բացի վերոյիշեալ նպատակներից, Պետտիգորսկի լեռնային ընկերութիւնը ի նկատի ունի նըպատակ Կովկասի արդիւնաբերութեան զննարան հիւղերի զարգացման և բացի դրանից պաշտպանել լեռնային բոյսերի ու կենդանիների սակաւաթիւ տեսակները, նոյնպէս և պատմական հնութիւնները։ Անդամներ կարող են լինել երկու սեռի չափահաս անձինք։ Չափահաս ուսանողները կարող են անաւոր լինել, եթէ ծնողներից ու ուսումնարանական վարչութիւնից համաձայնութիւն ունենան։ Տարեկան անդամվճար որոշված է 5 ր., մշտական անդամները վճարելու են միանգամ 100 ր.։

Այս երկրորդ ժողովում միաձայն վճովեց զիմել Մեծ Իշխան Միխայիլ Նիկոլայեւիկին՝ և խնդրել այդ նորակազմ ընկերութիւնը իր հովանաւորութեան տակ աւելնէ։ Երեք գործունեայ ու ձեռնհաս անձինք յանձն առան առաջ տանել ընկերութեան գործերը։

Ի միջի այլոց պիտի ասենք, որ չը նայելով ժողովաւանից մի քանի քալ հեռու ծաղկանոցում հարկաւոր բաղադրիչներ, նոր-նախկինայիններ կային, նրանցից ոչ որ չը հետաքրքրեց ժողովաւանը մտնել, չը նայելով որ ոչ որի չէին արգելում ներկայ լինել և ժողովի մասին առաջուց յայտարարութիւններ էին տարածված։

Յ. Խ.

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Երէկ, հինգշաբթի օր, յուլիսի 15-ին, ամսիս 14-ին Թագաժամանդ Յեսարեվիչ Դեօրգի Ալեքսանդրովիչի թաղման առիթով՝ Սօնի մայր տաճարում տեղի ունեցաւ պատարագ և ապա հոգեհանգիստ։ Ներկայ էին բարձրատիճան անձինք և մեծ քաղմութիւն աղթողներ։

Ժողովրդական լուսաւորութեան միտնորութիւնը յայտարարել է, որ ներկայ տարվայ սեպտեմբերի վերջին, այն է 18—30-ին, կամ նոր տոմարով՝ հոկտեմբերի սկզբին, 1—12-ին, Հ. օ. մ. քաղաքում պէտք է տեղի ունենայ արեւելի օգնութիւն XII-Երրորդ միջնադարային Ժողովը։ Այն անձինք, որոնք զգանական այդ ժողովին մասնակցել, պէտք է դիմեն կազմակերպող մասնաժողովի նախագահ կամ ղե-Գուրբնատիսին, կամ ժողովի գլխաւոր

—Շատ բան էի ուզում, սրտանց ուզում էի, բայց դարձաւ, ձախորդ հանգամանքներ...

—Բարի զիտաւորութիւնները չիրագործվեցին... չէ։

—Ձե՛ն, ոչ բոլորովին այդպէս, պատասխանեց նա չփոխվելով։ Արեւոյ ինչ որ պէտք էր՝ տուեց ինձ, օգնեց և ես գնացի։ Ես տեղ գտայ Վարչապետ, այս անգամ ոչ այգուս, այլ ջրաղացում։ Տէրը, պան Բէնուան, ֆրանսիացի է, ընդունեց ինձ. ես աշխատում էի Արեւոյին համար։ Մի ամա անցած ես ստապ տառ րուբլի։ Ամբողջ մի զրամաղուխ։ Ուզում էի պահել այդ փողը մինչև տօները և տանել Արեւոյին... մինչև տօները երեք օր էր մնում... երկար ժամանակ, պարոն։ Զախորդութիւններ, այստեղի կրիմա... թող չէ մարդ... Վճռեցի միւս ամիս տանել անյուպաղ, անպատճառ։ Եւ կը տանէի... բայց կոշիկներս, Արեւոյի կոշիկները պատուվել էին, պէտք է նորը առնէի, մնացածն էլ տուեցի կառապանին քաղաք տանելու համար։ Ծախսեցի ճանապարհին... ցուրտ էր։ Երբորդ ամիսը ես չը բանեցի երկու չարաթիւ, Բէնուան հանեց ռոճկիցս, չորորդ, հինգերորդ ամիսը... բայց, պարոն, չէ, սրիկայ չեմ ես։ Այժմ ես եկա փողը հետս և գտայ Արեւոյին... դադարում... նայել, ասեց նա, հանելով գրաւանից մի քանի կեղտոտած թղթադրամներ։—Գիտե՛ք, ինչ է այս։ Աղքատ մարդու ամբողջ ապրուստը... Զը գիտեմ, արդեօք չուտով կը վերադառնամ պան Բէնուայի մօտ, հիւանդ եմ, չըբար խանդարված եմ, տանջվել եմ։ Եւ ես չեմ կարողանայ տոպալներ հաշել կամ հացահատիկներ կշռել, սիրտս կսկծում է,

քարտուղար կոմս Պիլլէին։ Իրաքանչիւր անգամ պէտք է վճարի 20 ֆրանկ, որ ուղարկվում է Հ. օ. մ. համարարանի զանապա՛հ Տեր-րարին։ Ժողովը պէտք է ունենայ հետեւալ բաժինները. 1. Ընդհանուր հնդկա-եւրոպական լեզուաբանութիւն, 2. արեւելի աշխարհագրութիւնը և աղագրութիւնը, 3. արեւելի կրօնեւրի քաղաքական պատմութիւնը, քաղաքական դիցաբանութիւն, 4. Չինաստան և Յապոնիա, 5. Բիրմանիա և Հնդկա-Չինաստան, Մեղալիա և Մադագասկար, 6. Հնդկաստան և Իրան, 7. Միջին Ասիա, 8. սեմական լեզուներ և դրականութիւն, 9. մասնագիտականութիւն, 10. եղիպտագիտութիւն և աֆրիկական լեզուներ, 11. Յունաստան և արեւելք և վերջապէս 12, Ամերիկայի լեզուները, ազգերը և քաղաքակրթութիւնները։ Վերջ յիշած պաշտօնական անձանց հասցեներն են. 1) le Comte Angelo de Gubernatis, Rome, Via San Martino al Macao, 2) le Comte Francesco Lorenzo Pullé, Florence, Via Giordani 3) Rome au chev. Gioacchino Ferrari.

Երեքշաբթի, յուլիսի 13-ին, Լօնդօն հիւրանոցում ճաշում էին Թիֆլիսի նահանգապետի պաշտօնակատար գնդապետ Ի. Ն. Սվեչին, փոխահանգապետ Կ. Գ. Ստեֆանովիչ, պ. Տէրեւիկով և ուրիշները։ Զայնց յետոյ մի ժամ անցած՝ դրանք բոլորն էլ ցաւ զգացին ստամոքսում և ապա սկսեցին փսխել։ Ուտիկանութեան միջոցով կատարված քննութիւնից պարզվեց, որ մի և նոյն հիւրանոցում այդ մի և նոյն օրը թուրաւորվել են 15 ուրիշ անձինք, որոնց թիւում է հիւրանոցի տէրը։

Բազում գտնվող «Ե. և Հ. Մէլքեաններ» առևտրական տունը, որ ունի նախկին գործ, փոխվում է ակցիոնեական ընկերութեան, որ պէտք է ունենայ 2 միլիոն ռուբլու հիմնական դրամաղրուխ, բաժանված 8000 ակցիայի։ Այդ երկու միլիոնից 1/3 միլիոնը կը մնայ ընկերութեան հիմնադրի։ Մէլքեանի ձեռքին իբրև եղած գույքի և կապիտալի գնահատութիւն, իսկ 500,000 ռուբլին կը բաժանվի նոր ակցիոնեաների մէջ։ Ընկերութեան պէտք է պատկանեն նախահարկը, նախաճեղքը և կերօնի գործարանը իրանց բոլոր պարագաներով։

Առևտրական և մանուֆակտուրային զեպարտամենտը հարգելի է Թիֆլիսի առևտրական կոմիտէին, որ ֆինանսների մինիստրը բարեհաճել է յուլիսի 2-ին հաստատել՝ Թիֆլիսում բացվելի առևտրական ուսումնարանի հոգաբարձութեան նախագահի պաշտօնի մէջ Գ. Աղել-խանեւին, իսկ անդամների պաշտօնում՝ Ա. Մանթաշեանին, Ս. Դաւթեանին, Ա. Փրիցօնեանին, Ի. Վ. Միքելաձէին, Մ. Պոլոխանեանին և Յ. Եղիանեանին, Երեք տարով, սկսած ներկայ տարվայ յուլիսի 1-ից։

Մեզ խնդրում են տպել հետեւալը. «Թիֆլիսի Հաւարար քաղաքամար մարտիկան կող-

ձախորդութիւններ, ցուրտ կրիմա... Բռն... Անպիտան կեանք, դարչնի կեանք, անխնայ...

Նա բռնեց գլուխը զոդողուն ձեռներով, տորեք աչքերը, հառաչեց և սկսեց զանդատվել ձակապագիւր։

—Գնանք, ասեցի ես։

Նա բացասորէն չարժեց զուրկ։

—Գնացե՛ք, պատասխանեց նա, ես կը մնամ, ոտներս իրար չեն դալիս, չեմ կարող... Ենորհակալ եմ ձեր ընկերութեան համար... մի վճարե՛ք, փող ունեմ, Արեւոյի փողը, որ այլ ես պէտք չէ նրան... Գնացե՛ք, ուզում եմ մենակ մնալ... Բայց չէ, կացե՛ք, բան եմ ուզում ասել ձեզ։ Ի՞նչպէս էք կարծում, ով կարող է աղքատութիւն քաշել և չը դառնալ ստորագործ։ Ո՛վ կարող է սոված մնալ և չը ծռել վիղը։ Ո՛վ կարող է մեռնել սովամահով, բայց պատուով, առանց ձեռք մեկնելու ողորմութեան համար։ Ո՛վ, չը գիտեմ ով։ Ուրեմն ես քեզ կասեմ,—մեծ հողին Արեւոյ մեծ հողի էր, իսկ ես փոքր հողի եմ, սրիկայ եմ, ես խմեցի նրա կեանքը... Այժմ գիտեմ։ Գիտեմ, որովհետև ես ասեցի ձեզ։ Դէ կորի գնա։ Լսում ես։ Ուզում եմ մենակ մնալ...

—Մի քանի օր անցած քաղաքից դուրս մի փոստով գտան մի դիակ։

Իմացան, որ ֆրանսիացի Վիկտոր Լ.-ի, X-ի ջրաղացի գործակալատարի դիակն է, իսկ դիահատութիւնը ցոյց տուեց, որ մահվան պատճառն եղել է արեւելութիւնը։

Փորը հողին գնաց մեծ հոգու յետեից...

Տ. Յովհաննիսեան

միջ չափ անհամարձեղ լինակի մէջ է գրտն-
վում: Փողոցները փոշին և աղբը, արտաքին-
ները և լուսալի ջրերը գարշահոտութիւնը ան-
տանելի են դարձնում այդ քաղաքամասում ապ-
րող մարդու դրոշմը: Մանաւանդ երկրորդ
Մարինական փողոցում գտնվող Սափարեանցի
տունը իր կեղտոտութեամբ և արտաքիններից
փչող գարշահոտութեամբ սպառնում է վարա-
կիչ հիւանդութիւնների սկզբնապատճառ դառ-
նալ այդ թշուառ քաղաքամասում: Դարձնում
ենք ոտոտկանութեան և քաղաքային վարչութեան
ուշադրութիւնը այդ հանգամանքի վրա»:

Նախագործական մի լուրջ ձեռնարկութիւն
է սկսվում Գուրգոյի նահանգում: Կազմվել է
անդլիական ակցիոներական մի ընկերութիւն 2
միլիոն բուլլի դրամով (անգլիական փողով)
200,000 ֆունտ ստերլինգ), որ պէտք է շահա-
գործի Օզուրգեթի գաւառի Գուրգոյի և Մադել-
կալուսեանում եղած նախաձեռնութիւնը: Ընկերու-
թիւնը ստացել է Բարձրագոյն թոյլտուութիւն և
այս օրերս կը սկսի իր գործունէութիւնը: Ըն-
կերութեան անունն է «Caucasus Petroleum
Development Company limited» կամ «Общество
для разработки Кавказской нефти с ограниче-
ною ответственностью»:

Յայտնի կաթնատնես Ն. Վերեյսկային սկսել
է նոր գործունէութիւն և հիմնել է մի ակցիո-
ներական ընկերութիւն՝ փայտից զանազան ի-
րեր և բաղադրութիւններ չինելու համար և
այդպիսով մշակելու արդիւնաւէտ կերպով ան-
տառային հարստութիւնը: Ընկերութիւնը ունի
250,000 բուլլի դրամով, բաժանված 1000
ակցիոնային:

«Приазовский Край» լրագրին հեռագրում են,
որ ֆինանսների միջնորդութիւնը մտադիր է
այս տարի Կովկաս և Անդրկովկաս ուղարկել
հմուտ անձինք՝ նախագործութեան վիճակը և
պէտքերը հետազոտելու համար:

Բազուի գաւառի Սաբունչի գիւղի շրջա-
նում նախագործներ Մարտիանով, Սալոմոն և
Զիրեբեման կազմում են մի ակցիոներական ըն-
կերութիւն 1,200,000 բուլլի դրամով, բա-
ժանված 4,800 ակցիոնային: Ընկերութիւնը իրա-
ւունք պէտք է ունենայ զբաղվել նախագործու-
թեամբ թէ՛ Սաբունչիում և թէ՛ ուրիշ տեղերում:

Երեւանի մէջ գրում են. «Այս տարի ծա-
ռապտուղները առնապարակ շատ առատ էին
մեղանում, և սարքավերի էման Նոյսպէս
լաւ են այդինքն և խաղողի բերքը: Բամբակը
այս տարի ցանկեց բաւական աղոյ պայման-
ների մէջ և աղոյ բերք կունենայ, եթէ միայն
այսուհետեւ ձախորդութիւններ չը պատահեն»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՍՏԱԿ ԳԵՐԳՈՅԻՆՈՒՅԻՑ

Բերլին, յուլիսի 18-ին

Պրոֆեսոր Վերնովի նախագահութեամբ, Բեր-
լինի «Anthropologische Gesellschaft» ընկերու-
թիւնը, նախ քան արձակուրդները, իր վերջին
նիստը ունեցաւ յուլիսի 15-ին: Ի միջի այլոց,
հայկական էկզպոզիցիայից՝ դոկտոր Բէլլից
և դոկտոր Լէմանից ստացված տեղեկութիւննե-
րի մասին զեկուցումն արվեց: Դոկտոր Բէլլից
Վանի մօտ Շամիրամայ այրը (Semiramis Zita-
delle) փորել տալիս, ի վերջոյ հասնում է կոշտ,
բարային չըտտերի: Գտնվել են բազալթի վանա-
կաւտ (օբսիդիան, Obsidian) գործիքներ: Ու-
ղւմները դեռ մի ժամանակ ևս շարունակ-
վելու են:

Պ. պ. Բէլլից և Լէման մի ուրիշ շատ հետա-
քերթող գիւտ ևս արել են. Մուսուլում, պարս-
կական ստամանալիսի կողմերը, գտնվում է մի
հին կոթող, որը մինչև այժմ համարվում էր
Ասորեստանի թագաւոր Սարգոնի (722—705
ն. թ. Ք.) գործը: Երբ չափավայ լուրջ ու-
սումնասիրութիւնից յետոյ, աղոյվում է նրանց
մաշված և պակասաւոր արձանագրութիւնները
կարդալ, որից յայտնվում է, թէ այդ կոթողը
ոչ թէ ասորական, այլ քաղցեական ծագումն
ունի: Վերջապէս այժմ բացատրել են կարողա-
նում, թէ ինչու ասորեստանցիք երբեք մինչև
այդ տեղը հասել չեն: Էկզպոզիցիան մտադիր է
դեռ այցելել մի տեղ ևս, որ նրանց կարծիքով,
քաղցեական թագաւորութեան վերջին հետքը
մնացել է Այժմ մնում է դեռ անորոշ, թէ որ-
տեղից հնդկ-եւրոպական ցեղերը մուտք են
գործել այս սեմիտների երկիրը և ինչպէս կա-
րողացել են այդտեղ հաստատվել: Բաւականու-

թիւն է յայտնվում ժողովում, որ էկզպոզիցիայի
վրա եղած ծախսերը՝ ստացված բաղադրութեան ար-
դիւնքներով վարձարարվում են:

ՆԱՍՏԱԿ ՊԱՐՍՅԱՍՏԱՆԻՑ

Թաւրիզ, յուլիսի 1-ին

Այս օրերս Սալմաստից այստեղ լուր հասաւ
թէ Աւետիս քահանայ Շաղոյեանց ընդունեց
կաթոլիկ դաւանութիւն, հրաժարելով հայ-լու-
սաւորական եկեղեցուց: Թէ իսկապէս ինչն է
եղել այդ սակարկւած և զրուցել քայլ պատճառը,
ինչն է ստիպել այդ բաւական կրթված քահա-
նային թողնել իր պապեանական կրօնը, դաւա-
նութիւնը և մտնել պապականութեան դիրքը,
այդ դեռ ևս պարզ յայտնի չէ:

Շաղոյեանցը, որչափ մեղ յայտնի է, բնիկ
վանեցի է և փախել է Պարսկաստան Վասպու-
րականի յայտնի դէպքերից յետոյ իր անձը և
ընտանիքը բռնութեան ձեռքից ազատելու հա-
մար: Մի տարի նա քահանայական պաշտօն
վարել է Թաւրիզում, որից յետոյ ուղարկված էր
Սալմաստ առաջնորդական տեղապահ պաշտօ-
նով, որից սակայն երբեք գոչ չէ եղել Սալմաս-
տի նա ազգաբնակչութիւնը այս երկու տարվայ
ընթացքում: Որպէս փողոսէր և իր վիճակից
դժգոհ մարդ, մենք այժմ էլ նրա դաւանութիւ-
նը փոխելու միակ պատճառը գտնում ենք նորի
փողի մէջ: Երեկ շրջացած պատուոթների կապով
և հանդիստ կենցաղից, շրջացած Զննդեանների
ոսկեղենիկ խոտուկներից, Շաղոյեանն էլ մտա-
ծել է նրանց դիրքը մտնել, հարստանալ և լաւ,
կալուզ ապրել: Ինչ փառաւոր միտք, որ վայել
է միայն բարոյական ստոր մակերեւոյթի վրա
կանգնած մարդկանց: Էլ դրանից աւել ինչ
պէտք էր պահանջել մեր քահանաներից:

Այժմ երբ մի քահանայ, մի հողեւոր հայր
գործներով է խաբւում, էլ ինչպէս մեղադրենք
Վասպուրականի սովալուկներին, որ չը խաբ-
վեն Զննդեանների առաւանձնութիւնից: Իսկ
մեր ձեռնհաս, հոգեւր բարձր մարմինները դեռ
ևս թող անտարբեր նստած մնան, մինչև տես-
նենք այս բոլորի վերջը ուր կը յանդի. չէ որ
դեռ նշանաւոր ոչինչ բան չը կայ: Ինչ մեծ
բան, որ մի քահանայ և մի քանի հարիւր հա-
յեր իրանց դաւանութիւնը կը փոխեն գործերի
համար:

Մարաղայում, մեզ հասած տեղեկութիւննե-
րին նայելով, դարձեալ տարածված է այժմ
անցեալ տարվայ նման վերախառի հիւանդու-
թիւնը և մեծ քանակութեամբ զոհեր է տանում:
Հայր այնտեղ տարածվելի կերպով լսանք է,
4—5 դուռն լիտը, այնպէս որ շատերը մեծ
մասամբ մրդկեղնով են յաղեցնում իրանց քաղ-
ցը շատ անգամ: Զննց այդ հանգամանքն է ա-
հա այնտեղի այդ տարափոխիկ հիւանդութեան
պատճառը. զոհն այդպէս ենք հասկանում մենք:

Մարաղայի պարոյական գործերի համար
կրկին անախորժ լուրեր են հասնում մեր ա-
կանջին. կրկին ուսուցիչները ինչ որ ընդհա-
րուկներ են ունեցել հոգաբարձուների հետ:
Զարմանալի է այդ քաղաքի բանը. կարծես ձա-
կատագրական լինի այնտեղի ուսուցիչները և
հոգաբարձուների անպայման ամեն տարի
ունեցած խռովութիւնները: Դեռ ևս անցեալ
տարի ինչ տոնակի խայտառակութիւններ տեղի
ունեցան այնտեղ մեր աչքերի առաջ... մինչև
իսկ մարդասպանութեան քայլեր... Օ՜, սոսկալի
է այդ և մի և նոյն ժամանակ զոհելու: Այլ ու
ժամանակ է, որ այնտեղ, հասարակութիւնը
ինքը ուշք դարձնէ այդպիսի տուր Երեւոյթնե-
րի վրա և միջոցներ ձեռք առնէ խայտառակու-
թիւններին վերջ դնելու, եթէ ինքը՝ հասարակու-
թիւնը նախաձեռնարկող է իր մատող սեբուրի
դատարանական գործին: Գիտակցական վե-
րաբերմունքը այսպիսի դէպքերում խիստ թանկ
արժէ:

Մեր երկրի ցանքերը՝ ըստ երեւոյթին, չնո-
րաւ են այս տարի, այնպէս որ մինչև այժմ
զրա մասին որքան հետաքրքրվել ենք և ոչ մի
զոհագատ չենք տեսել ոչ որից: Միայն, որքան
տեղեկացել ենք, Դարագաղում մի քիչ տեղ ար-
տերը մնացել են կարկուտից: Այն, հունձը
առաւ է այս տարի, բայց տեսնենք թէ այդ
երտրից ինչ չինի մասը կը մնայ ժողովրդի
ձեռքում...:

Այժմ մեզ մօտ եղանակները տօթային են:
Ա. Յ. Ասման

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Polit. Corresp.» լրագրին Ալէքսանդր հա-
ղորդում են, որ մասնական ազգաբնա-
կութեան փոխարէն հայերին գաղթեցնելու
մտքին համակրութեամբ չեն վերաբերվում ոչ
կրեւտներ և ոչ Յունաստանում: Մի և նոյն ժա-

մանակ Ալէքսանդր խոսում են, որ բացի մամու-
լից ոչ ոք այդ հարցով լուրջ կերպով չէ զբաղ-
վել: Թէ Ալէքսանդր և թէ Կանէլիս աւելի հա-
մակրութեամբ են վերաբերվում կրեւտներ իրա-
ւոյններին դաղթեցնելու մտքին:

«Daily Telegraph» լրագրի Հոռոմի թղթա-
կիցը հաղորդում է, որ սլաւոն վեռնց յաւեր-
ժացնել քանակները դարի առաջին տասնեկու-
սամիսները մի շարք շքեղ կրօնական հանդէսնե-
րով:

«Lanterne» լրագրին հեռագրում են, որ
Կրեւտ կղզու մասնականները սկսում են
փոքր առ փոքր համոզվել, որ կղզու նոր կա-
ռավարութիւնը անկողմնապէս կերպով է վերա-
բերվում բոլորին, թէ քրիստոնեաներին և թէ
մասնականներին, և այդ պատճառով մի քա-
նի մասնականները դաղթած ընտանիքներ դիտա-
ւորութիւն յայտնեցին վերադառնալ իրանց նախ-
կին բնակավայրերը:

«Lanterne» լրագրին պատմում է, որ Սա-
տանայի կղզու վրա հրաման էր տրված հրա-
ցանադարկ անել Կրեյֆուսին, Զննց որ բանտա-
պետը կը նկատէր փախուստի փորձ նրա կող-
մից: Բանտային ծառայ Բէրլիսին մի անգամ
գրեցրէր նախկին մօտեցաւ բանտին՝ իրը թէ
Կրեյֆուսին փախչելու մտքով: Կրեյֆուս
դարձեց, բայց տեղից չը շարժուց: Մի ան-
գամ էլ Կրեյֆուսին մի կեղծ հեռագրի տուեցին,
թէ նրա կինը մեռել է:

Սպանիայի ֆինանսական դժուար դրու-
թեան պատճառով թագուհին կրճատեց իր ու-
ճիկը մէկ միլիոն պէսետով: Այդ կրճա-
տումը սակայն չի գոհացնի ոչ հանրապետա-
կաններին, ոչ կարլիստներին և ոչ ազատական-
ներին պարլամենտում, որոնք պահանջում են
թագաւորական տան ուճիկի աւելի նշանաւոր և
մշտական կրճատում: Բանն այն է, որ թագա-
ւորական տան 20 միլիոն ուճիկից ուճիկներ են
տրվում բազմաթիւ ստորին և բարձր պալատա-
կան պաշտօնեաներին և հողեւոր անձներին: Կի-
մաղաքական կուսակցութիւնը պահանջում է ո-
չնչացնել պալատական շատ պաշտօններ և կըր-
ճատել թագուհու ուճիկը հինգ միլիոնով:

Փրանսիական կոյճիկների նախկին մի-
նիստը Լէբոն, որը հաշակեց իր բարձրաստ-
կան վարմունքով Կրեյֆուսի հետ, սովորված
եղաւ հրաժարվել Credit foncier-ում ունեցած
իր պաշտօնից: Հրաժարականի պատճառը Լե-
բոնի վրա յարձակումներն են մամուլում, որը
ուղղակի նրան զոհանք էր անուանում:

Լրագրից հաղորդում են, որ Կէման և
Լաբորի կոյճիկներին միմյանցից դիմեցին մի
նամակով, որի մէջ պահանջում են գործին կցել
այն բոլոր նամակները, որոնք ուղարկված էին
կոյճիկներին մինիստր Լէբոնի հրամանով: Այդ
առիթով «Andree» լրագրի հաղորդում է, որ
նամակագրութիւնը բռնում է Մէլլինի համա-
ձայնականը: Նա, որի նախ, հրամայեց բռնել
պատգամաւորներ ժողովի և սենատի նախա-
գահներին Կրեյֆուսի ուղարկած նամակները:

ԻՍԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Հոռոմ մեծ իրարանցում գցեց այն հանգա-
մանքը, որ իշխան Կիլի ծախեց իրան պատկա-
նող Մադոնան, որը Բօսնիցիլի, 315 հազար
ֆրանկով: Պատկերը այնքան գուժար չարժէր,
որովհետեւ այնքան աղոյ չէր ներդրված: Բայց
հարցը դրա մէջ չէ, այլ այն, որ իտալական
կառավարութիւնը թող տուեց այդ պատկերը
դուրս տանել Իտալիայից և մինչև անգամ չաչ-
խտեց իմանալ, թէ ով էր գողը: Որքան էլ
դարմանալի երևայ, բայց մինչև անգամ ինքն
Կիլի չը գիտէ գողի անունը և արդարանում է
նրանով, որ փողը իրովն ստանալով, իսկոյն
թող տուեց տանելու պատկերը և չը հետաքը-
րվեց իմանալու գողի անունը:

Այն ինչ, համաձայն օրէնքի (Պակի օրէնք),
իտալական ոչ մի պատկեր և քանդակագործու-
թիւն չը պէտք է դուրս հանվի իտալական թա-
գաւորութիւնից, և պետութիւնը զեղարուեստի
բոլոր արտադրութիւնների բացառական սեփա-
կանութեան իրաւունքն ունի:

Ժողովրդական լուսաւորութեան միջնորդու-
թիւնը, որը հոկում է այն ամեն բանի վրա,
ինչ որ կառավարվում է հնագիտութեան և գեղա-
րուեստի աշխարհում, այդ պատկերի վաճառման
պատճառով մեծ դժուարութեան մէջ է ընկել:
Չը գիտենալով թէ ում է ծախված պատկերը,
չը գիտենալով մինչև անգամ թէ արդեօք պատ-
կերը արտադրանքն է տարված, թէ ոչ. նա իր
գործակալներին ուղարկեց ամեն բոլոր պատկերը
գտնելու, բայց, ի հարկէ, այդ բոլոր ջանքերը
ապարդիւն կանցնեն:

ՄԵՄԱԿԻ ՀՅՈՒՍԳԻՐՆԵՐ

ՌՈՒՍԱՑ ԳՈՐԴԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԻՑ

14 յուլիս

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ: Յուլիսի 14-ին տեղի ունեցաւ
Պետրօպօլիսի տաճարում ի Տէր հանգուցեալ
Թագաւորի Յետաքրքիր և Մեծ Իշխան Գեոր-
գի Ալէքսանդրօվի թաղում: Ժամի 10 1/2-ին
մօտ՝ տաճարում ժողովեցին պալատական պաշ-
տօնեաները, դիպլոմատական մարմինները
կայացուցիչները, զինուորական և քաղաքայի-
ական վարչութիւնների բարձրաստիճան պաշտօ-
նեաները: Ժամի 11-ին առճաբը ժամանեցին

Թագաւոր Կայսրը, Թագուհի Կայսրուհի Մարիա
Ֆէոդորօվնա, Թագաւորուհի և Մեծ Իշխան
Միխայիլ Ալէքսանդրօվի, Կայսերական տան
բոլոր անդամները, դանիական պրինց Վալդե-
մար, դանիական ծովային պատգամաւորութիւնը,
զինուորական բոլոր մասերի պատգամաւորու-
թիւնները, որտեղ ի Տէր հանգուցեալ Յետաք-
րուհի եղել է չէֆ կամ հաշած է եղել: Միտ-
րօպօլիտ Անտօնի պատարագ մատուցեց և
թաղման հանդէսը կատարեց: Թաղման հանդէ-
սը կատարելուց յետոյ, Թագաւոր Կայսրը Կա-
սերական Ընտանիքի Անդամների հետ բարձրա-
նելով դադաղը, տարան գերեզմանի մօտ: Մէկ
ժամ 10 րօպլին պալատական դռնադները
դադաղը ցած իջեցրել գերեզմանի մէջ: Կրանից
յետոյ, երբ Նոյա Մեծութիւնները ու Նոյա
Բարձրութիւնները աւաղ ածեցին դադաղի վրա,
սկսեցին ծածկել գերեզմանը: Յետեւից մէկ
ժամ 20 րօպլին Նոյա Մեծութիւնները և Նո-
յա Բարձրութիւնները մեկնեցին Պետրօպօլիս-
կի տաճարից:

ՊԱՐԻՑ: Նաղիծաւրիտական լրագրից բո-
ղորդում են այն բանի դէմ, որ Պէլլէին ուրիշ
պաշտօն տուին, իսկ Ներդիէի վրա ծուռ աչքով
է նայում իշխանութիւնը, համարելով այդ՝ Բէնի
զինուորական դատարանին վախեցնելու միջոց:
Կրեյֆուսի դրօժի վերաբնութեան կողմնակից
լրագրից հնորանորում են կառավարութիւ-
նը այն որոշման համար, որով օժիցեւորներ ա-
ռաջ բացվում է երկու ճանապարհ՝ կամ յար-
գել զինուորական պարտաճանաչութիւնը, կամ
հրաժարվել իրանց պաշտօնից:

«Gaulois» լրագիրը հաղորդում է իբր լուր,
որ զինուորական մինիստրը բացառութեամբ է
պահանջել Նէգրիէից Լուբլին նրա գրած նա-
մակի առիթով, որի մէջ գեներալը պահանջում
էր, որ զօրքին յարգանքով վերաբերվին: Նեգ-
րիէ պատասխանել է, իբր թէ, որ այդ նամակը
իրաւադանցութիւն չէ:

«Figaro» լրագրի առիթով, Նեգրիէ, որպէս
թէ, ասել է, որ եթէ կառավարութիւնը չը գոր-
ծէ, այն ժամանակ բարձրագոյն զինուորական
խորհուրդը ձեռք կառնէ իր միջոցները:

ՐՈՒՐԱՊԵՏ: Լրագրից հաղորդում լուրերը՝
սերբիական փախուսականների հիւսիսային Ուն-
գարիայում ժողովվելու մասին՝ կատարեալպէս
սուտ են:

ՐՈՒՐԱՊԵՏ: Պաշտօնապէս հրատարակված
բիւլլետենը ասում է, որ թագաւորը ջղային
ցաւերից տանջվում է: Այժմ ցաւերը բա-
ւական մեղմացել են: Թագաւորը միմիայն
մի քանի օրվա հանգստութեան կարօտ է:

ՊԱՐԻՑ: Gaulois լրագրի հաղորդած լուրը՝
Նէգրիէի Լուբլին գրած նամակի մասին և
այդ նամակի պատճառով Նէգրիէի պաշտօնից
արձակվելը, — ճիշդ չէ: Զինուորական մինիստրը
հաստատում է, որ Նէգրիէի դէմ գործադրված
միջոցի պատճառը նրա արտասանած ճառն է
Բուրժուա:

Պէլլէի վերաբերմամբ գեներալ Բրիւսէրի
սկսած երկրորդ ընդմիջումն ոչ մի փաստ չը
մերկացրեց, որ հակառակ լինելը պատելն կամ
կարգապահութեամբ: Սկսու ամենայնիւ, Բրիւ-
սէր ասեց, որ գեներալ Պէլլէին վայել չէ, ի
նկատի ունենալով ներկայ հանգամանքները,
զօրքերի հրամանատար լինել Պարիզում:

ՄՈՆՏԵՒԻՍԻԱ: Լուբլ ժամանեց այստեղ և
հնազ Մարտին իր մօր հետ տեսակցելու հա-
մար: Վաղը նախադասը կը վերադառնայ Մօն-
տէլիմար:

ՅԵՏԻՆԻ: Պրինցուհի Իւտտա ժամանեց Ան-
տիվարի իր մօր և եղբոր հետ և զիմաւորեց
թնդանօթաձգութեամբ: Իշխանորդի Կանիւր և
Միլիո և Մեծ Իշխան Կոնստանտին Կոնստան-
տինօվիչ ճանապարհ ընկան դիմաւորելու եկող-
ներին: Հարմարցունք մատուցվեց աղ ու հաց:
Լուսները շքեղ կերպով լուսաւորված են: Պրին-
ցուհու, երբ նա ափ իջաւ, ազգաբնակչութիւնը
մեծ ցոյցեր արեց: Զինուորական և քաղաքա-
ցիական իշխանութիւնները ներկայացրեցին
նրան: Պրինցուհու Յետինիէ գալը յայտարար-
վեց հասարակութեանը ինդանօթաձգութեամբ:
Քաղաքում մեծ ողորդութիւն է տիրում: Պալա-
տում կայացաւ հանդիսարար ճաշկերպով:

ՍՏՈՒՅՈՒՄ: Այսօր ուսուցչ գեաւանական ե-

Ս ա
ր ա
ր ե
կ օ
անս

մ ա
ն օ
ա տ
ր ե

Օ ժ ա
Ն ա մ ա
մ ա կ Օ
ր ե բ . —
կ ա ս ս ա
— Հ ն ե
Բ Ա . Ն Ա .

Գ ե
Ֆ ե ս օ
բ ր օ չ ի
բ ր ր ր օ
ն ր ա
ն ա բ ե
Գ ե բ մ ա
ս ք ա
Ռ ու ա
մ ա ն տ
Թ ի Ն Ն
ի տ ու մ

Բ

Ա յ լ
ց ա ն ու
կ ու թ ի
զ ի մ ու լ
ն ե ու լ
ը ն զ ր ճ
ց ու թ ի
կ ու թ ի
Ռ ր օ
ձ ե լ ի է
ք ե ա ն
ն ա պ ա տ
ս ա ր կ
բ ո ղ է
(ա ր ա
ն ե բ
բ ա կ ա
ի ր ա . ո
թ ի ճ ն
բ ո յ ր
տ ի լ ա
տ ու թ ի
բ ա կ ա
կ ա ն)
ս ի ր ո ղ
ռ ո լ մ
ը ու մ
զ ի ն ճ
և ո ղ
մ ա ն ի

*) 84